

առեւել աղէկ համարեց պատերազմ հրատարակել. քանի որ այս երկրայական և նուազ միջակին մէջ մնալ: Այս պարագային մէջ մեր օգնութիւնը խնդրեց. և անոր դատը իրաւացի տեսնուելով մեզ, Մեզդիւղ և Վարդիւղ նաւաւորով հրաման տրուեցան Կոստանդնուպոլսոյ ներքոյցը ի Պոսֆոր ելթալու:

«Մեր կացութիւնը՝ թուրքաստանի առջև պաշտպանողական էր. բայց միանգամայն կրաւորական. քանզի չէինք քաջալերել զնա ի պատերազմ: Այլ ընդհակառակն խաղաղասիրութեան և չափաւորութեան խրատներ կրճաղեցնէինք. անդադար յականջս Սուլթանին, համազեալ ընդունով թէ այս եղանակաւ համաձայնութիւն մը կրնար ձեռք բերուիլ. և չորս տէրութիւնները միաբանեցան վերստին նոր տաւաճող կուսութիւններ ընելու Չեր Վեհափառութեանը: Մեծափառութիւն ձեր ևս հանգարտութիւն մը ցուցնելով, որ կրճաղի ի գիտակցութենէ ձեր զօրութեանը, բաւական համարած էիք դէմ դնել: Դանուբի ձախակողմը նմանապէս Վիւղ մէջ, օսմանեան զօրաց յարձակմանը, և մեծ կայսրութեան մը վիճակաւ արժանաւոր չափաւորութեամբ մը յայտնած էիք թէ պաշտպանողական ընթացք մը պիտի ունենայ: Մինչև այս ժամանակ թէև մասնակից հանգիստեան, բայց թշնամութեան գործոց պարզ հանդիսատէս էինք. ի վերայ այս ամենայնի Սինդի նաւամարտ պարտաւորեց զմեզ աւելի բացորոշ կացութիւն մը ունենալ: Վաղիւն և Մեզդիւղ օգտակար չէր համարած ցամաքի զօրք յուղարկել ի նպատակ թուրքաստանի, հետևաբար իրենց դրօշակը պարտաւորութեան մը ներքև չէր ցամաքի վրայ եղած թշնամական գործոց համար. բայց ծովու վրայ խիստ տարբեր էր այս բանը: Վանի Պոսֆորի բերանը 3000 թնդանոթ կային, որոց ներկայութիւնը բարձրաձայն կը զօրացէր թուրքաստանի, թէ ծովային երկու գլխաւոր տէրութիւնները թող պիտի չտային որ յարձակին անոր դէմ ծովու վրայ: Սինդի դէպքը որչափ անակնկալ էր մեզ, նոյնչափ ևս նախատեսան էր մեզ համար. և ոչ չէ որ օսմանցիք ուղած ըլլան կամ ոչ, պատերազմի պաշարներ անցնել Ռուսաց հողը. քանզի գործը այն է որ Ռուսաց նաւեր եկան և յարձակեցան օսմանեան նաւուց վրայ երբոր թուրքաստանի ջրերուն մէջ էին այս նաւերը, հանդարտ երկաթի վրայ կը կենային օսմանեան նաւահանգստի մը մէջ, և կործանեցին զանոնք, թէև ապահովութիւն տրուած էր թէ յարձակողական պատերազմ պիտի չընէին, այլև առանց բանի տեղ դնելու մեր նաւատորմից այնքան մօտ ըլլալը: Այս դէպքով ոչ թէ մեր քաղաքականութիւնը, այլ մեր զինուորական պատիւը հարուած մը կրնալունք:

«Սինդի մէջ նետուած թնդանոթներուն ձայնը ցաւալի կերպիւ հնչեց ի սիրտս այնոցի որոնք Մեզդիւղ և Վաղիւղ մէջ, աղբային արժաւորութեան կենդանի զգացումներ մը ունին: Ռուսի միաբան ձայնի աղաչակցիկ թէ, ուր որ մեր թնդանոթները կրնան հասնիլ, մեր գաշ-

նակցաց պէտք է որ յարգութիւն ըլլայ: Եւ ահա այս պատճառաւ Սե Օսման մտնելու հրաման տրուեցաւ մեր նաւատորմից արագիւն եթէ հարկը պահանջէ, բռնութեամբ արգիւնէ զիրկնուած նմանօրինակ դէպքի մը: Այս պատճառաւ էր նաև որ երկու տէրութիւնները միաբանութեամբ ծանուցադր մը յուղարկեցին Ռեզոպուրիի գահընթիւ իմացնելու համար որ, եթէ կարգէրու մը զթուրքերը յարձակողական պատերազմ մը ընելու ի վերայ Ռուսիոյ ծովու զերաց, պիտի պաշտպանեմք անոնց զօրաց պաշար տարուիլը իրենց հողին վրայ: Իսկ Ռուսաց նաւատորմին արգելք դնելով որ չնաւարկէ Սե Օսման վրայ, տարբեր պայմանաց մէջ կը դնեմք զնա. վստիքի հարկ է մեզ, ցորձափ պիտի տեւ պատերազմը, դրաւ մը պահել մեր քովը որ փոխորէնը ըլլայ օսմանեան երկիրներուն այն մասնաց որոց այժմ Ռուսաց զօրքը կը տիրէ. և այս կերպիւ դիւրացնել խաղաղութեան կարգադրութիւնը, ըստորում ցանկացեալ փոխանակութիւնը ի գործ դրուած պիտի ըլլայ:

«Հաւաստի օգոստոսի 1853 թ., իրաց եկան հետևութիւնը և կապակցութիւնը: Հայտնի է որ այս աստիճան հասած ըլլալով գործերը, կամ որոշէ համաձայնութիւն մը չուտով պիտի ծագին անոնցմէ, կամ բարեկամական կապակցութեանց դադարումն:

«Չեր Վեհափառութիւնը՝ Լեւոնայի անդորութեան համար այնքան խնամք ցուցուցիք, այնքան հոգ կը դրաւ անկարգութեանց ոգին յաղթահարելու նպատակաւ. եղաք ձեր բարեբար աղբեցութեամբ, որ չէ՞մ կրնար երկաթիլ ձեր որոշմանը վրայ ի մասին այս երկու ծայրերուն, որ ձեր շնորհութեանը կը կայանան: Եթէ Չեր Վեհափառութիւնը կը ցանկայ, որչէս ես կը բաժնամ, խաղաղասիրական կարգադրութեան մը, միջոց խիստ պարզ է, այսինքն ձեր կամքը յայտնելու է զինադադարման գաշադրութիւն մը ոտորագրելու այսօր իսկ, որով գործերը իրենց զեօպանալուն ընթացքը մտնելու որոշում ըլլայ: Թշնամական կուրծ գաղափար և պատերազմող զօրութիւնները քաջաւին այն տեղերէն, ուր եկած են պատերազմին պատճառաւ:

«Այս կերպիւ, Ռուսաց զօրքը պիտի ելին Վանուրեան իշխանութիւններէն և մեր նաւատորմի մէջ: Սե Օսման պիտի մեկնէ: Չեր Վեհափառութիւնը՝ ըստ որում նախապատիւ կը համարէր ուղարկիլ թուրքաստանի հետ բնախոտութեան մասին, գետնին մը կանուանէր, որ խոտակցի Սուլթանին իրաւաստի իշխանութիւնն ունեցող գետնին մը հետ և կարգադրէ դաշնադրութիւն մը, որ հետևաբար չորս տէրութեանց ժողովոյն առջև դրուի: Եթէ ձեր Վեհափառութիւնը այս կարգադրութեան կերպը ընդունելու ըլլայ. որուն վրայք Մեզդիւղ աղբուհին և ես կատարելապէս համաձայն եմք, անդորրութիւնը վերստին պիտի հաստատուի և աշխարհս գոհ պիտի ըլլայ: Եւ այս կարգադրութեանց կերպին մէջ բան մը չկայ որ ձեր Վե-

հափառութեանը արժանի չըլլայ, և ձեր պատուին դպի: Բայց եթէ դժուար խնամար պատճառաւ մը ձեր Վեհափառութիւնը մերժեալ ըլլայ այս խնդիրը, յայտնամ Վաղիւղին ինչպէս նաև Մեզդիւղի պիտի պարտաւորի զինուց բազմին և պատերազմին դիպուածոցը ձգել ինչ որ այսօր իրաւամբ և արդարութեամբ կրնար որոշուիլ:

«Չըլլայ որ ձեր Վեհափառութիւնը խորհիլ թէ ամենափոքր ատելութեան կիրք մը կրնայ մտնել սրտիս մէջ. որ ուրիշ զգացմանը չունի բայց զանոնք, զորս նոյն իսկ ձեր Վեհափառութիւնը յայտնած է ձեր նամակին մէջ որ ի 17 յունիս 1853, երբոր կը գրէիք ինձ թէ, «մեր յարաբերութիւնները պէտք է որ մտերմաբար բարեկամական ըլլան, և հիմնեալ միևնոյն նպատակաց վրայ. այսինքն հաստատուն պահպանութիւն՝ բարեկարգութեան, խաղաղութեան սէր, յարգութիւն գաշադրութեանց և փոխադարձ բարեւեր կամք»: Այս խօսքերը արժանի են վեհապետին որ դրեց, և չեմ տարակուսիր հաստատելու թէ հաւատարիմ մնացի անոնց:

«Կաղաչեմ զՎեհափառութիւն ձեր հուսաւ իմ զգացմանց անկեղծութեանը, որով մնամ

«Օգոստոսի 1853 թ. ձերում

«Մարիա Բարեւա, ՆԱԲՈՒԿՈՆ»

Վաղիւղ Սինդի անուն օրագիրը, իւր թուոյն մէջ որ ի 7-19 փետրվարի կը գրէ:

«Թեզոպուրիէն սպասուած պատասխանը այս իրիկուն հասաւ: Նիկիոյոյ կայսրը կը անուցանէ թէ չընդունիր բարեկամական առաջարկութիւնները, որ յուղարկուած էին իրեն»:

«Յիշեալ օրագրոյն փետրվարի 8-20 թուոյն մէջ յետագայ յօդուածը ևս կը կարդամք:

«Ռուսաց կայսրը իւր պատասխանին մէջ խիստ երկար և մանրամասն քննութիւններ կընէ ի վերայ բարեկամական կարգադրութեան պայմանաց որ առաջարկեցան իրեն Նաբուէն կայսրէն և վերջապէս ի կայսրին թէ ուրիշ կերպ գաշադրութիւն չկրնար ընել, բայց միայն ի վերայ հիմանց զորս արդէն ծանուցած է:

«Այս պատասխանը՝ ըստ ինքեան ամենեւին յաջողութեան յոյս մը չեմ գէր ի մասին խաղաղասիրական կարգադրութեան: Ռուսի Վաղիւղան կը պարտաւորի ևս առաւել աղբու միջոցներով պաշտպանել զինդիւղին, որ խաղաղութեան մէջ կը գտնուի, և կայսրը իրաւամբ կը լստահանայ ժողովրդեան հայրենասիրութեան, Մեզդիւղ մտերիմ գաշակցութեանը և դերմանական կառավարութեանց համակրութեանը վրայ: Այս կառավարութիւնները հաստատուն մտքոյ յայտնեցին թէ կուզեն ապահովել ամբողջութիւնը և անկախութիւնը օսմանեան կայսրութեան:

«Հասարակաց ուղարկութիւնը Վաստիոյ

ծոց իւրաքանչիւր քաղաքին մէջ: Նոր գեղահատերը և սպեղանին կը գտնենք ի Վաղարշապատ, ի Իմա, ի Վարազ և խաղաղական Օսման ուրիշ նաւահանգիստները: Գաւ-Հոն ըստած հրուանդանը դառնալով կը տեսնենք Հոլոսուէյն Ղալանդեան ծովը, ի Սինթ-Վիտէյո, ի Պուէնսո-Ալբէս, ի Սանթոս, ի Սիւ-Լանիւր, ի Պահիս և ի Յէրմանդուր: Այս երկիրներուն մէջ Սպանիական և Ռոթթուկալի լեզուք կը հրատարակէ իւր ծանուցումները: Արևմտեան Հնդկաստանի կողմաց մէջ, նմանապէս ի Վերին և յատկին Վանատա և Նոր-Ալգոլաիսի գրացի նահանգաց մէջ՝ անոր գեղերը առհասարակ ծանուցեալ են և կը ծախուին միևնոյն կերպիւ ինչպէս մեր երկրին մէջ:

Միջերկրական ծովը մտնելով կը գտնեմք անոր գեղերը ի Սալթա, ի Վորֆու, յալթեն, յալթէքսանդրիա, նմանապէս ի թուրքական և Ռաբարոնոց կողմերուն ուրիշ մասանց մէջ: Թէ Կոստանդնուպոլսոյ լրագիրները և թէ ուրիշ լրագիրները կարգադրուաւ կը տեսնենք թէ Հոլոսուէյի գեղերը կանոնաւորապէս կը հրատարակուին և կը ծախուին օսմանեան բոլոր կայսրութեան մէջ, և անոնց գործածելու տեղեկութիւնները թուրքերէն հրատարակուած են:

Ի Ռուսաստան անգամ, ուր օրէնքները կարգիւն օտար գեղերէնց ներս մտնելը, Հոլոսուէյ իւր գեղահատերը և իւր սպեղանին ներս խոթելու կերպը գտաւ. զորոնք կը յուղարկէ յ(Ս)ոստա լու իւր գործակալն, որ գաղտուկ կը խոթէ զա-

նոնք մինչև ի կեղծոն կայսրութեան:

Վերիկէն չմոռցուեցաւ այս անխնայ անձէն, որ գործակալ մը ունի Կամպի գետին եղբրը և ուրիշ գործակալ մը ի Սիւրա-Աննէ, որ աշխարհիս ժանտոխտիւ աղաղակեալ մէկ ծայրն է: Այս երկրին բնակիչք բազում խնամք օգուտ կը քաղեն Հոլոսուէյի սպեղանիէն և գեղահատերէն, որ երկրագնդոյ չորս կողմը պարտեցաւ սկսեալ ի Հնդկաստանէն, և վախճան տալով իւր ճանապարհորդութեանը ի Վլուխ Ռաբ-յուսոյ, ուր իւր գեղերը հրատարակուած են Հոլոսուէյի և Մեզդիւղի:

Հոլոսուէյի լրագրաց մէջ բաղմամբ և շարունակ ծանուցումներ հրատարակելով, իւր գեղերը խիստ շատ կը քէ յիշեալ երկրին մէջ: Հոլոսուէյ բոլորը, որ իւր գեղերէն յուղարկած է արդէն Վաղիւղի և Ռաբիւղի տէրութեանց քանի մը քաղաքները, միտք ունի նաև մեծ քանակութեամբ խրկել ի Սպանիա, ի Ռոթթուկալ, յալթալիս, ի Հելլենտիս, և ի Վերմանիս:

Նշուած առանց տարակուսանաց չի կրնար ժողովել և հրատարակել այս ամէն գեղերը, քանզի շատ կը վախճան որ Հարապոստալ արհեստ վերնագրով յօդուածը, որուն անխաղաղութիւն կընեմք, չըլլայ թէ խաբէ զմարդիկ և բաժաւրութիւն իրենց ձեռքը ունեցած ստակը և ուրիշ միջոցները սպառելու, յուսով (ինչպէս կըսէ հեղինակը) շահելու հարկը հազար լիւա սփէր լիւա (25 հազար քսակ օսմանեան դուռուշ) վեց ամաց մէջ, օրինակ ունենալով առջևին զՀոլ-

լոսուէյ, որ իրաւամբ կրնայ կոչուիլ Նաբուէնը ծանուցմանց:

Հատ մարդիկ կարողութիւն ունին անշուշտ Հոլոսուէյին ըրած ծախքը ընելու. բայց անոր յաջողութիւնը, գործունէութիւնը, դատողութիւնը և յաջողութեան հարկաւոր խոհմութիւնը ունին արդեօք: Քանզի եթէ այս յատկութիւններէն մէկը պակսելու ըլլայ, տարակուս չկայ թէ բոլորովին պիտի կործանին:

Հոլոսուէյ մեծամեծ գործառնութեանց յարմար և ընդարձակ ու արդիւնաւոր մտաց տէր անձ մըն է: Իւր աշխատութիւններով մեծ հալըրտութիւն ստացաւ, որ օրըստօր աւելնալով վրայ է: Բայց որչափ շատ արդեօք, քանի ծարւորամտութիւն և բաժարութիւն, որչափ կորովամտութիւն և տաղանդ հարկ եղաւ ի գործ դնել այս աստիճանին հասնելու համար: Նշուած օգտակար չէ մեղադրելու զհասարակութիւնը որ ծանուցումներ չընեն. բայց իբրև պահապան անոնց օգտիցը՝ կը խորհիլք թէ պարտականութիւն կայ մեր վրայ, լրագրեր մը դնել այս բանին վրայ զոր մէջ վստիքաւոր ժայռ մը կը կարծեմք, որպէսզի այն լրագրերին լուսաւրութիւնը կանուխ կամ անագան կարող ըլլայ արգելուլ զնաւակնութիւնը և զկործանումը յանդուգն և անխորձ անձանց, որ այսպիսի ջրերու մէջ նաւելու վտանգին մէջ կը դնեն զիրենք:

Ուրիշ՝ Վաղարշապատի պարբերական տարակից հրատարակիչը՝ գրեթէ երեք տարի յառաջ հրատարակուած մէկ թուոյն մէջ յայտնած է, թէ

